

[Chr. R. Christensen.]

muligt, at der fra den ældre Generations Side vilde blive givet Lejlighed til Fritimer om Dagen, hvis man saa, at de unge ofrede en Del af deres Aftenfrihed paa Uddannelse. Vi kender jo fra mange Erfaringer, at der, hvor man selv maa yde et Offer for at opnaa et Resultat, bliver Resultatet mange Gange meget mere værd for den paagældende. Det er vel ikke umuligt, at man uden Skade kunde bruge lidt af disse 30 Timer til andet end netop det strengt landbrugsfaglige, thi det, der maa være disse Skolers Opgave, kan jo ikke først og fremmest være at erstatte Landbrugsskolerne, men derimod at forberede de unge og give dem en Viden, saa de faar mere Udbytte af disse Skoler.

Jeg kan ligesom det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen ønske, at Loven bliver revideret før 1950—51, og tilsiger med disse Bemærkninger mit Partis Støtte til Gennemførelse af en Lov paa dette Omraade.

Kristian Nygaard: Da Loven om landbrugsfaglig Undervisning blev vedtaget her paa Rigsdagen for 3 Aar siden, var Forslaget Genstand for en grundig og omhyggelig Behandling, saa jeg finder ingen Grund til at komme ind paa en længere Drøftelse af Lovforslaget i Dag, hvor der er Tale om at forlænge Lovens Gyldighed. Maaske kan det siges, at den har virket for kort til, at man fuldt ud kan bedømme dens Værdi for dem, der udnytter den. De Udtalelser om Loven, der er indhentet fra Landboforeningerne og De samvirkende danske Husmandsforeninger, giver heller ikke Udtryk for særlig Utilfredshed med den bestaaende Lov, selv om Landboforeningerne dog ønsker adskillige Ændringer, saaledes som tidligere Ordførere har nævnt i Dag.

Et af disse Ønsker fra Landboforeningerne har forbavset mig, nemlig Kravet om, at der gives samme Tilskud til Aftenundervisningen som til Dagundervisningen, idet jeg virkelig gaar ud fra, at de Folk, der staar i Spidsen for de danske Landboforeninger, udmærket godt ved, at en Undervisning om Dagen paa mange Omraader er af langt større Værdi end den, der gives om Aftenen.

For øvrigt vil jeg gerne tilføje i denne Forbindelse, at jeg er fuldstændig enig med den sidste ærede Taler i, at det vil være af stor Værdi, om Ungdommen netop faar Lejlighed til over for deres Arbejdsgivere at vise, at de selv i høj Grad er interesserede i at faa en saadan Undervisning, men jeg vil dog gerne tilføje, at det er mit bestemte Indtryk, at her har ogsaa Arbejdsgiverne deres store Opgave.

Den højtærede Undervisningsminister foreslaar enkelte Ændringer, som vi kan tiltræde. Her er Bestemmelsen om Konsulenten efter min Opfattelse langt den vigtigste. Jeg forstod, at der var visse Vanskeligheder over for disse Ændringer fra Partiet Venstres Side, men det kan vi jo forhandle om i det Udvalg, som bliver nedsat.

Af Bilag 7 ser man, hvilken Tilslutning den landbrugsfaglige Undervisning har faaet, og navnlig i Betragtning af, at en saadan Undervisning har været givet adskillige Steder, før denne Lov blev vedtaget, er det jo ikke nogen særlig imponerende Tilslutning, der hidtil er opnaaet. Det glæder mig, at Elevtallet har været størst i Præstø Amt, hvor 714 unge Mænd har søgt Skolen i 1939—40; det er dog et ret anseeligt Antal. Men der er andre Amter, hvor Tilslutningen har været meget ringe. Der er Grund til at henstille til alle Landmænd, som har unge i deres Tjeneste, at de opmuntrer dem til at søge denne Undervisning, der kan blive til Gavn og Glæde for begge Parter; thi man maa jo i denne Forbindelse ikke glemme, at den Undervisning, der gives i disse Skoler, som Regel er en saadan, at den kan anvendes i det praktiske Arbejde med det samme.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Hartel: Da vi i December 1937 behandlede dette Lovforslag, kunde det, saa vidt jeg da erindrer, glæde sig over en praktisk talt enstemmig Tilslutning, jeg tror endda, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ved den Lejlighed talte om en „deklamatorisk Enstemmighed“ fra alle Ordførernes Side. (*Aksel Larsen:* Ja, det var paa Grund af Radiotransmissionen!). Naa, det var ikke paa Grund af Enstemmigheden om Forslaget. Men det synes jo ikke helt at være Tilfældet i Dag, idet der er rejst en Række betydelige Indvendinger, navnlig af Venstres ærede Ordfører; det drejer sig dels om den Modtagelse, Landboforeningernes Indvendinger over for Forslaget har faaet, eller som i det mindste de Ønsker har faaet, som Landboforeningerne gerne vil have opfyldt, og dels om Revisionen, der er udskudt til 1950—51, altsaa over et Tidsrum af 10 Aar.

Jeg kan ganske tiltræde de Betænkeligheder, der her er gjort gældende over for Forslaget, og jeg finder det i og for sig overraskende, at der paa saa væsentlige Punkter kan rettes Indvendinger imod det fremsatte Forslag, idet jeg gik ud fra, at dette Forslag i Forvejen havde passeret 9 Mands Udvalget og derfor i det mindste paa afgørende Punk-